

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Megyei Bíróság az ügyvéd által képviselt **I. rendű felperes neve**, I. rendű felperes címeszám alatti székhelyű I. r., és a **II. rendű felperes neve**, II. rendű felperes címeszám alatti székhelyű II. r. felpereseknek – az Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd) által képviselt **I. rendű alperes neve**, **I. rendű alperes címe** szám alatti székhelyű I. r., és az ügyvéd által képviselt **II. rendű alperes neve**, II. rendű alperes címe szám alatti lakos II. r., a személyesen eljáró **III. rendű alperes neve**, **III. rendű alperes címe** szám alatti lakos III. r., **IV. rendű alperes neve**, **IV. rendű alperes címe** szám alatti lakos IV. r. alperesek ellen hitel visszafizetése iránt indított perében – az Ítéltábla hatályon kívül helyező végzése folytán lefolytatott új eljárásban – meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Kötelezi az I. r. alperest, **fizessen meg** 15 nap alatt a II. r. felperesnek 222.200.000,- (Kétszázhuszonkétfélmillió-kétszázezer) Ft-ot, valamint ezen összeg után 2007. július 16. napjától a kifizetésig évi 21 % kamatát.

Ezt meghaladóan az I-II. r. felperesek keresetét **e l u t a s í t j a**.

Kötelezi az I. r. alperest, **fizessen meg** 15 nap alatt az I-II. r. felpereseknek, mint együttes jogosultaknak 2.400.000,- (Kétfélmillió-négyszázezer) Ft **perköltséget**.

Kötelezi az I-II. r. felpereseket, **fizessenek meg** 15 nap alatt – egyetemlegesen – a II. r. alperesnek 1.000.000,- (Egymillió) Ft **perköltséget**.

Kötelezi az I. r. alperest, **fizessen meg** az államnak – külön felhívásra – 900.000,- (Kilencszázezer) Ft **eljárási illetéket**.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül van helye fellebbezésnek, amelyet írásban, 4 példányban - az Ítéltáblához címezve – lehet benyújtani a Megyei Bíróságnál.

Tájékoztatja feleket, a másodfokú bíróság az ítélet elleni fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha azt a Pp. 251. §-ában, vagy a 252. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott okból kell hatályon kívül helyezni.

A másodfokú bíróság az ítélet elleni fellebbezést akkor is tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha a felek azt kérték, vagy a fellebbezés csak a kamatfizetésre, a perköltség, a le nem rótt illeték viselésére vagy összegére vonatkozik, vagy csak az ítélet indokolása ellen irányul.

A másodfokú bíróság az ítélet elleni fellebbezést akkor is tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha megítélése szerint az ügy eldöntése tárgyaláson kívül is lehetséges (bagatell fellebbezés).

INDOKOLÁS :

Az I. rendű alperest az 1996. december 9. napján kelt társasági szerződéssel Perben nem álló személy¹ és Perben nem álló személy² hozták létre Cég¹ cégnévvel. Az I. rendű alperest 1997. február 26. napján jegyezték be a cégjegyzékbe. A társaság tagjainak személyében több alkalommal következett be változás. A III. rendű alperes leánya Perben nem álló személy³ 2003. május 28. napjától 2004. október 25. napjáig volt tag és egyben ügyvezető is. Az I. rendű alperes cégneve 2005. január hó 7. napjától kezdődően változott a jelenlegi elnevezésre. A III. rendű alperes 2004. október 25. napja, míg a IV. rendű alperes 2005. október hó 2-óta az I. rendű alperesi társaság tagja, míg a II. rendű alperes 2006. október hó 2-től kezdődően vezető tisztségviselője, ügyvezetője volt.

Perben nem álló személy^{3a} Cég² ügyvezetője. Az I. rendű alperes az I. rendű felperesnél vezette bankszámláját, emellett az eszközberleti szerződéseiből eredő követeléseit átruházása tárgyában – pontosan meg nem határozható tartalommal és időponttól - faktoring szerződéseket kötöttek. Az I. rendű alperes 2006. december 19. napján kölcsönigénylést terjesztett elő az I. felperesnél, amelyben 222.200.000,- Ft hitel folyósítását kérte. Az I. rendű felperes által rendszeresített formanyomtatványt az I. rendű alperes képviselőjeként eljárva a II. rendű alperes írta alá. Az I. rendű alperesnek 2006. december hó 20. napján az I. rendű felperessel szemben 56.545.000,- Ft összegű tartozása állt fenn. A hiteligényléshez az I. rendű alperes csatolta a kölcsön futamidejére vonatkozó pénzforgalmi tervét. Az I. rendű felperes cenzúra bizottsága 2006. december 20. napján kelt jegyzőkönyvében az I. rendű alperest mint adóst IV. osztályba sorolta és 68 pontot adott a kérelmére. A cenzúra bizottság a kölcsön folyósítását egyedi bírálat alapján engedélyezte azzal, hogy további kiegészítő biztosítékok nyújtására köteles az I. rendű alperes. A testületi döntés szerint az engedélyezett kölcsön összege - 5 %-os értékvesztési képzést előírva - nem haladta meg a nagy kockázatvállalás maximális mértékét. Az I. rendű felperes 2006. november 30-dikai szavatoló tőkéjének értéke 830.802.000.000,- Ft volt.

A kölcsönszerződés aláírására az I. rendű felperes székhelyén 2006. december 22. napján került sor. Ennek során az I. rendű alperes képviselőjeként a II. rendű alperes, valamint Perben nem álló személy³ együttesen és egyidejűleg voltak jelen. Perben nem álló személy³ ugyanezen a napon a Cég² ügyvezetőjeként írt alá kölcsönszerződést, amelynek értelmében az általa képviselt társaság 167.608.186,- Ft összegű kölcsönt vett fel az I. rendű felperestől.

Az I. rendű felperes és az I. rendű alperes között létrejött szerződés értelmében az I. rendű felperes az I. rendű alperesnek a lízingszerződések refinanszírozásának kiváltása céljából 222.200.000,-Ft összegű hitelt nyújtott. Az ügyleti kamat mértéke 15 %, míg a késedelmi kamat évi 6 % volt. Az I. rendű alperes negyedévente volt köteles a kölcsön visszafizetésére, az első részlet esedékességi időpontja 2007. július hó 15. napja volt. A szerződési feltételeket magában foglaló okiratot az I. rendű alperes nevében eljárva a II. rendű alperes mint ügyvezető írta alá, emellett az I. rendű alperes hitelszerződésből eredő kötelezettségeinek biztosítására a II. rendű alperes készfizető kezességet vállalt, továbbá a III. és IV. rendű alperesek - mint természetes személy - készfizető kezesek nevében is aláírta az okiratot, a saját nevét alkalmazva. A kölcsönszerződés aláírásakor az I. és II. rendű alperesek, a III. és IV. rendű alperesek 2006. december 21-dikei keltű, teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt meghatalmazását csatolta, amelynek értelmében a III. és IV. rendű alperesek a II. rendű alperest mint az I. rendű alperes ügyvezetőjét meghatalmazták, hogy nevükben és helyettük teljes körűen eljárjon. A meghatalmazás hatályát 2 hétben határozták meg. A kölcsön visszafizetésének biztosítékául az I. rendű alperes a szerződés mellékletében feltüntetett eszközök vonatkozásában vételi jogot engedett az I. rendű felperesnek. Az I. rendű felperes a szerződés megkötését megelőzően az eszközök tényleges meglétét, fellelhetőségét, értékét nem ellenőrizte. Az I. rendű felperes az I. rendű alperes hitelszámlájára a hitel összegét átutalta, amely felett az I. rendű alperes rendelkezett.

A kölcsönszerződés megkötésének I. r. felperes által szabott feltétele volt a II. r. alperes készfizető kezességvállalása. A II. r. alperes Perben nem álló személy³rábeszélésére írta alá az okiratot, annak tudatában, Perben nem álló személy³ – utóbb - a készfizető kezességet átvállalja.

Perben nem álló személy³a 2006. december 22. napján kelt teljes bizonyítóerejű magánokiratban kijelentette, a II. rendű alperestől a készfizető kezességet átvállalja.

Az I. rendű felperes 2007. február hó 23. napján felszólította az I. rendű alperest, a pótfedezet biztosítási kötelezettségének soron kívül tegyen eleget. Az I. rendű felperes 2007. március, április, május hónapokban felszólította az I. rendű alperest az ügyleti kamat esedékes részleteinek megfizetésére, majd 2007. május 31. napján a 2006. évi mérlegbeszámoló megküldésére, amelynek az I. rendű alperes 2007. június hó 19. napján tett eleget. A nem teljesítés miatt az I. rendű felperes 2007. szeptember 20. napján a kölcsönszerződést felmondta.

Az I. rendű felperes módosított keresetében kérte a bíróságot, kötelezze az I-IV. rendű alpereseket egyetemlegesen 222.200.000,- Ft, valamint ezen összeg után 2007. február 2. napjától a kifizetésig járó évi 21 %-os kamat és perköltség megfizetésére. Keresetét azzal indokolta, az I. rendű alperessel hitelszerződést kötött, amelynek biztosítékaként a II-IV. rendű alperesek az adós tartozásának teljesítéséért készfizető kezességet vállaltak. A hitelt folyósította, az adós és a készfizető kezesek felszólítás ellenére sem tettek eleget a fizetési kötelezettségüknek, ezért a kölcsönszerződést felmondta, így a teljes összeg lejárttá vált, annak megfizetésére az alperesek egyetemlegesen kötelesek.

Az I-IV. rendű alperesek kérték a kereset elutasítását.

Az I-II. rendű alperesek a kölcsönszerződést, illetve a II. rendű alperes a készfizető kezesség vállalását megtévesztésre, tévedésre hivatkozással megtámadta. Ezt arra alapították, az I. rendű alperes operatív irányítását Perben nem álló személy³végezte, a II. rendű alperes csak névleg volt vezető tisztségviselő. Ugyan a cégjegyzékbe bejegyezték, azonban a napi ügyintézésben nem vett részt. A szerződéseket aláírta, azonban Perben nem álló személy³megtévesztette, miután okiratban vállalta, a készfizető kezességet átvállalja és ez indította a készfizető kezesség vállalására. Erről az I. rendű felperes tudott, ezért a II. rendű alperes relációjában a kezességvállalás érvénytelen.

A III-IV. rendű alperesek arra hivatkozva kérték a kereset elutasítását, a kölcsön- és a készfizető kezesi szerződés - nevükben történő - megkötésére meghatalmazást senkinek nem adtak.

Az I. rendű felperes álláspontja szerint az I-II. rendű alperesi megtámadási kifogás alaptalan, nem tudott Perben nem álló személy³ígéretéről, mindamellett az érvénytelenség egyébként is irreleváns, hiszen még ebben az esetben is az eredeti állapotot kell helyreállítani, amelynek keretében az I. rendű alperes köteles visszafizetni a hitel összegét.

Az alapeljárás során meghozott részítéletével kötelezte az I. és II. r. alpereseket fizessenek meg egyetemlegesen az I. r. felperesnek 222.200.000,- Ft-ot, valamint ezen összeg után 2007. július 15. napjától a kifizetésig járó évi 21 %-os mértékű kamatát. A határozat indokolásában kifejtette, a II. r. alperes a készfizető kezesi szerződést megtámadta tévedésre, megtévesztésre hivatkozva. A II. r. alperes és Perben nem álló személy³között a tartozásátvállalás tárgykörében kétoldalú, egybehangzó megállapodás nem jött létre, azonban ez az I. r. felperes relációjában egyébként is hatálytalan, miután hozzájárulását nem kérték. A II. r. alperes készfizető kezességvállalását tartalmazó szerződési nyilatkozat megtámadása szempontjából annak volt jelentősége, fennáll-e olyan akarat hiánya, amelyet a másik szerződő fél okozott, vagy azt felismerhetett. A kezességi szerződés körében az I. r. felperes nem tévesztette meg a II. r. alperest és nem tudott arról, hogy Perben nem álló személy³magatartása vezette a szerződés megkötésére. Az alapeljárás során feltárt okirati bizonyítékok, illetve a tanúvallomások a II. r. alperes előadását nem támasztották alá, így a megtámadási okot bizonyítani nem tudta. Mindebből az következik, a hitelszerződés, valamint a II. r. alperes készfizető kezességi szerződése érvényes, ezért az I. és II. r. alperesek egyetemlegesen kötelesek a hitelösszeg és járulékaik megfizetésére.

Az I. rendű felperes III-IV. rendű alperesek ellen előterjesztett keresetét a részítéletével és ítéletével – jogerősen – elutasította.

Az I-II. r. alperesek részítélet elleni fellebbezése folytán eljáró Ítéltábla a fejrészben írt határozatával a részítéletet hatályon kívül helyezte és ugyanezt a bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A határozat indokolásában kifejtette, az I-II. r. alperesi fellebbezések kapcsán vizsgálni kell az új eljárásban, a kölcsönszerződés színlelt volt-e vagy sem. A semmis szerződés érvénytelenségére bárki határidő nélkül hivatkozhat. A II. r. alperes keresetösségi joga a kölcsönszerződés érvénytelenné nyilvánítása tekintetében fennáll, miután ha a főkötelelem semmis, úgy az azt biztosító mellékkötelezettség is oszti a jogi sorsát. A kölcsönszerződés színlelt volta akkor állapítható meg, ha az a hitelező és a valóban szerződni kívánó harmadik személy

közötti szerződést leplez. Nem kizárt a szerződés alanyának színlelése sem, ha a szerződő felek közös akaratával az egyik fél csak azért vesz részt a szerződéskötésben, mert a valójában szerződni kívánó harmadik személy valamilyen oknál fogva nem vehet részt benne. Amennyiben bizonyított, a hitelező tudott arról, a kölcsönvevő saját személyében nem kíván adóssá válni, a kölcsön visszafizetésére képtelen, a valóságos kölcsönvevő pedig számára ismert, és az olyan kötelezettséget vállal, hogy a kölcsönt ő fizesse vissza, úgy színlelt szerződésről van szó, ellenkező esetben csupán az adós oldalán fennálló rejtett indokról, amely a szerződés érvényességét nem érinti. A pénzügyi intézet által adott kölcsön esetében a kölcsönös színlelés vizsgálatánál annak is jelentősége van, a pénzügyi intézet a kölcsönszerződés megkötése előtt és a szerződés megkötésekor betartotta-e a reá vonatkozó szabályzatban írt feltételeket. Ennek bizonyítása a pénzügyi intézetet terheli. Az új eljárásban az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia kell az I. r. felperes és az I. r. alperes között megkötött kölcsönszerződés körülményeit, melynek keretében többek között meg kell hallgatni Perben nem álló személy³-at. Fel kell hívni a felperest az ügyre vonatkozó összes dokumentumot, valamint az üzleti szabályzatát, illetve az ügyletkötésre, a partnerminősítésre és a fedezetértékelésre vonatkozó belső szabályzatot csatolja, amelyből és Perben nem álló személy⁴ üzletigazgató tanúvallomásából következtetést kell levonni a tekintetben, a II. r. alperesnek a perbeli kölcsönszerződésben milyen szerepe volt, az I. r. felperesnek milyen tudomással kellett bírnia az adós személyéről, mennyire tartotta be az I. rendű felperes a reá vonatkozó szabályzatait és hitelezési irányelveit.

Az új eljárás során az I-II. r. alperesek tekintetében az I. r. felperes keresetét változatlanul fenntartotta, a per során követelését a II. r. felperesre engedményezte, azonban nem kérte a perből való elbocsátását, így a továbbiakban a II. r. felperes pertársaként vett részt.

Az I-II. r. alperesek továbbra is kérték a kereset elutasítását.

Az I. r. alperes érdemi védekezést nem terjesztett elő.

A II. r. alperes megtámadási kifogását továbbra is fenntartotta, illetve utalt arra, a kölcsönszerződés színlelt jogügylet volt, az I. r. felperes a kölcsönszerződés megkötése során nem tartotta be a hitel folyósítására vonatkozó belső szabályzatait sem és tudott arról, lényegében fizetése képtelen adóshoz (I. r. alperes) helyezni ki a pénzt. A pénzkölcsönzés célja az I. r. felperes mérlegeinek „rendbetétele” volt, annak megkötésére kifejezetten az I. r. felperes kezdeményezésére került sor. Többször felhívást követően sem jelölte meg azonban azon szabályzatpontokat, amelyeket álláspontja szerint az I. r. felperes a kölcsönügylet megkötése során megsértett.

A tényállást az alapeljárás ügyiratanyaga, az ott meghallgatott tanúk vallomása, valamint az új eljárás során beszerzett és a büntetőeljárás során felvett tanúvallomásról készült jegyzőkönyvek, továbbá Perben nem álló személy³ tanúvallomása alapján állapította meg.

Az I-II. r. felperesek keresete **részben a l a p o s**.

Az új eljárás során lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a kölcsönszerződés színlelése minden kétséget kizáró módon nem nyert bizonyítást, Perben nem álló személy³- ebben a tárgykörben tett - tanúvallomását más bizonyíték nem támasztotta alá.

A kezési szerződés II. r. alperesi megtámadása azonban eredményre vezetett, miután Perben nem álló személy³a büntetőeljárás során, valamint jelen eljárás ban tett

tanúvallomásában határozottan állította, a II. r. alperes a felkérésére és ígéretében bízva vállalt készfizető kezességet az I. r. alperes tartozásáért. A II. r. alperes kötelezettségvállalása terjedelmét, időtartamát illetően tévedésben volt, miután alappal bízott abban, Perben nem álló személy³- ígéretének megfelelően - a tartozást, azaz a készfizető kezesi kötelmet – a jogosulttal szemben hatályosan - átvállalja.

A készfizető kezességvállalás ingyenes szerződés, ezért a Ptk. 210. § (5) bekezdése értelmében azt akkor is meg lehet támadni, ha a tévedést a másik fél nem ismerhette fel.

A II. r. alperes bizonyította, tévedését a szerződő feleken kívülálló harmadik személy okozta, ezért a megtámadása következtében a készfizető kezességvállalási szerződés érvénytelen, a II. r. alperes helytállási kötelezettsége nem áll fenn.

Az I. r. alperes az érvényes kölcsönszerződés alapján köteles a felvett kölcsönösszeg, valamint ügyleti és késedelmi kamata visszafizetésére. Megjegyzendő, amennyiben a kölcsönszerződés érvénytelensége megállapítható, abban az esetben is az eredeti állapot helyreállításának van helye, amelynek körében az átvett pénzösszeget a Ptk. szerinti mértékű (Ptk. 301/A. §) késedelmi kamatával növelten köteles visszafizetni az I. r. alperes.

Az engedményezésre tekintettel - a kifejtettek alapján - kötelezte az I. r. alperest a II. r. felperes javára a kölcsön összege és ügyleti, valamint késedelmi kamatai megfizetésére.

Ezt meghaladóan - a II. r. alperes vonatkozásában – a keresetet elutasította.

Az I. r. alperes az új eljárásban is pervesztesnek bizonyult, ezért kötelezte az I-II. r. felperesek, mint pertársak javára a Ptk. 78. § (1) bekezdése alapján perköltség fizetésére, amelynek összege áll egyrészt a felperes által lerótt 900.000,- Ft eljárási illetékből, a másodfokú bíróság által megállapított 600.000,- Ft eljárási költségből, valamint az alap és megismételt eljárásban a jogi képvisellel felmerült 900.000,- Ft összegű ügyvédi munkadíjból (32/2003. (VIII.22.) IM számú rendelet).

Az I-II. r. felperesek a II. r. alperes relációjában pervesztesek lettek, ezért, mint pertársakat a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezte arra, a II. r. alperes eljárási költségeit fizessék meg. Ennek összege a másodfokú eljárásban megállapított 600.000,- Ft eljárási költségből, valamint az alap- és megismételt eljárásban felmerült, összesen 400.000,- Ft összegű ügyvédi munkadíjból áll.

Az I. r. alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése, az Itv. 74. § (3) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM számú rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a feljegyzett másodfokú eljárási illeték megfizetésére.

Szeged, 2011. április hó 28. napján

dr. Lakatos Péter
megyei bíró

